

Pujar a l'alcaldia a través d'una moció de censura no és mèrit d'algú sinó desmèrit d'alguns. Dolors Carreras haurà d'esperar el refredament del seu poble per a sentir l'autoritas que només poden donar les urnes democràtiques i no els dits. Encara així, als trenta-vuit anys, passeja amb galania el vestit de cap municipal i no fa pampallugues d'astorament davant una taula plena de problemes. **Arribar a ser alcaldessa no m'ho esperava pas. Ara sóc militant d'Unió, però sempre he estat independent. Simpàtica, poca gent et dirà que ho sóc. Tinc fama de seriosa, distant i orgullosa. Molts pensaven que era un ogre. Quan em tracten, s'adonen que ni sóc ogre ni sóc ovelleta.** Grunyar i belar son animalscos sons que defineixen a l'humà per humà i que deixen un ressò del que som. Doble cara d'una moneda amb la qual tots paguem. **Em costa molt tirar enrera quan he pres una decisió. Hi ha gent que, pel fet que siguis una dona, es creu amb el dret de menysprear-te. Els has de demostrar que vals, cosa que l'home no ha de fer.** Massa precintes necessitaríem si haguéssim d'anul·lar l'acció de tots els inútils, ineptes i freturosos de vàlues, que només aporten la garantia d'un sexe. Massa força de raó per a vèncer penoses raons de força. **A vegades et trobes amb homes que et diuen: "si vostè no fos una dona, li diria..."**. Amb l'actual consistori no em trobo amb la pressió masculista. Jo, a l'anterior alcalde li vaig dir: **"No vinc aquí per a fer de florera, no vinc a guarnir l'Ajuntament amb la meva presència. Vinc a fer la meva feina el millor possible, el millor que sàpiga"**.

La Dolors sap que entrar en un ajuntament amb calçador suposa fer equilibris sobre moltes cordes fluixes, sabent que no hi ha xarxa i sí molts esperits romans esperant que se'n vagi el peu. Però, de moment, no li cauen les sabatilles i la mudesa pronosticada pel fòrum té veu ferma. La mà tampoc no li tremola quan dibuixa la cara de Cunit. Pels malintencionats, que quedí clar que ho fa amb carbó i no pas amb carmí. **Cunit és el poble de la costa amb més identitat de poble. El nucli ha estat sempre habitat, vivint d'esquena al mar. No ha estat un poble pescador, sinó més aviat pagès. És un lloc tranquil, un lloc de família. Els adolescents poden dir que s'avorreixen, però, ja de grans, tornen amb els seus fills buscant la pau de la qual fugien quan no eren pares.** La bonança climàtica i una xarxa viària estupenda han salpat la mandra de qui volia invertir en lleure i qualitat de vida. Cal, només, analitzar com una població de dret de quatre mil habitants es converteix en una de fet, a l'estiu, de quaranta mil. **La part que ens falla una mica és la d'oferta lúdica per al jovent. Tenim dos pubs,**

només. De tota manera, crec que si hi haguessin més locals, els joves sortirien fora igualment buscant l'anonimat i les cares noves. L'anonimat queda garantit amb el carnaval que organitza Cunit cada any. Tres mil màscares desfilant, quaranta carrosses i seixanta comparses voregen el poble, passant pel costat de la primera obra endegada per l'alcaldesa. **Hi havia uns fanals a la carretera que miraven cap al poble, i un lloc que es mira a si mateix no convida a entrar, no és aperturista. Així doncs, vaig canviar la direcció dels focus.** Això em fa recordar que una vegada vaig conèixer un home que tenia tal obsessió per la llum, que la seva casa semblava un plató de televisió. Bombetes de cent watts, de seixanta, de quaranta; fluorescents; halògens, directes, indirectes, al terra, al sostre, a les parets, als racons ... Avui dia és actor. És com si la llum de fora hagués empentat cap a la superfície les seves llums. **No sé si hi tindrà res a veure la claror, però a Cunit som eixerits. Aquest és el nostre eslògan. Som gent molt oberta, molt hospitalària.** Amb les aigües obertes, també les platges acullen els banyistes que cerquen el plaer de ser empaitats per ones sense engrunes d'escuma confosa. La sorra servirà de fang modelador per artistes sense barba, mentre els grans, escalfats pel sol i l'actualitat, miren amb orgull una de les poques banderes que els mancomuna: la blava. Un color que tenyeix de morat la cara del consistori municipal quan comencen les pluges. **Tenim un pla hidrològic que intentarà solucionar els problemes d'inundacions que patim en el tram de la carretera a la platja.**

Ofegat per un present amb mancances, Cunit no oblida el seu ahir on també hi eren els dèficits. Més calçotaire que xatoner (per ser més pagès que pescador), aquest poble continua pregant Sant Sebastià i els confreres de la Generalitat. Fa uns anys, les súpliques a cel i terra donaven melons i síndries. **Sens dubte, els millors de Catalunya, perquè creixien al costat de la platja.**

Ara els fruits han de tenir un altre gust. Una greu mancança és l'escola, que se'ls ha quedat petita. **Estem funcionant, contra la nostra voluntat, amb quatre o cinc casetes prefabricades. Esperem engegar aviat la construcció de la nova escola. I una altra manca és el consultori mèdic, que també se'ns ha quedat petit.**

Dimensionant el cos del seu poble, Dolors Carreras està disposada que no sobri ni falti roba per a vestir-lo. I amb el metre a les mans, espera el veredict de dels vots per si ha de dir adéu quan tot just acaba de cridar HOLA.

M.ª Dolors Carreras Casany - Cunit - 4.494 hab. (el Baix Penedès)